DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 20sten MEI 1843. N. 20.

Eenige byzonderheden van het nog tydig ontdekt komplot aan boord van de amerikaansche oorlogs brik SOMERS, van welk komplot de adelborst *Philip Spencer*, zoon van den amerikaanschen Minister van Oorlog (thans Minister van Financien) het hoofd was, zoo als hy dan ook zyne schuld met de doodstraf heeft moeten boeten.— Deze byzonderheden zyn ontleend uit het rapport van den Heer *Mac Kenzie*, kommandant van gemelde brik.

"Het was," zegt de Heer *Mac Kenzie*, "gedurende myn verblyf voor St. Thomas, dat de luitenant *Gansevoort* my berigt gaf, dat er aan boord een komplot bestond, tot het vermeesteren van de brik, het vermoorden der officieren en het doen dienen van het schip tot een zeeroovers vaartuig. De adelborst *Spencer* had het plan medegedeeld aan den adsistent kashouder *Wales*, dien hy met de volgende vragen was begonnen te ondertasten: Vreest gy den dood? Zyt gy bang voor een lyk? Zoudt gy bang zyn een' man te dooden? Ten hoogste over al wat hy vernam verbaasd en verontwaardigd, had *Wales* evenwel, om achter het volle geheim te komen, aan *Spencer* den door dezen gevorderd wordenden eed van geheimhouding gedaan en hierop al verder vernomen, dat reeds 20 man van de ekwipaadje het met *Spencer* eens waren tot volvoering van het zoo even vermelde plan. Als een der voornaamste uitlokselen gaf *Spencer* op, dat eene kist, die men zeide een kargazoen van kostbaren wyn te bevatten, met baar geld gevuld zoude wezen.— Dadelyk na het volbragt zyn van den moord zou men met het schip stevenen naar de Pyn-eiland, waar een der eedgenooten, die reeds vroeger als zeeschuimer had gediend, meer geweest en niet onbekend was; brengende voorts het plan mede, dat men nimmer een schip zou aantasten, hetwelk men niet met zekerheid zou kunnen vooruitzien te zullen vermeesteren, van steeds tot het laatste spoor van ieder veroverd schip te doen verdwynen, zich die vrouwen, in welke men behagen mogt vinden, toe te eigenen en later ook te vermoorden. Een tot in de kleinigheden uitgewerkt plan droeg hy steeds by zich, verborgen in zynen das. Hem dit alles medegedeeld hebbende, had *Spencer*, *Wales* weder verlaten, maar onder de geweldigste bedreigingen van, by de minste onbescheidenheid, een man des doods te wezen.

"Op het ontvangen van dit berigt," dus vervolgt Kapt. *Mac Kenzie*, "was ik geneigd er den spot mede te dryven. Het plan was zoo dol, dat ik de gansche zaak hield voor een grap van *Spencer*, maar evenwel voor een grap van eenen te donkeren aard; ik beval den luitenant alzoo de handelwyze van *Spencer* ten naauwste, maar ongemerkt, gade te slaan. Nu bleek het weldra, dat *Spencer* de kaarten buitengemeen vlytig bestudeerde, en by den chirurgyn navorschingen deed omtrent al wat de Pyn-eilanden betrof, zoodat deze hem zelfs lagchend afvroeg, of hy daar ook eenige goed bekende had. Den volgenden dag zat *Spencer* veelal afgezonderd in diep gepeins, en van tyd tot tyd ter sluik een papier nalezend; andere oogenblikken weder zag men hem heimelyk met de matrozen *Cromwell* en *Small* in gesprek gewikkeld; onder sommigen van het volk deelde hy geld uit, en in weerwil van het stelligste verbod, ook tabak aan de leerlingen; den hofmeester bewoog hy brandewyn voor hem uit het magazyn te stelen; verder ontzag hy niets, om zich aangenaam by het volk te maken, terwyl hy zich van tyd tot tyd de smadelykste uitdrukkingen omtrent den kapitein veroorloofde. Dit een en ander deed my eindelyk er meer toe overhellen, om het berigt van den luitenant *Gansevoort* als een ernstig iets te beschouwen, waarby nog kwam, dat hetgene, wat my van *Spencers* vroegeren levensloop bekend was, verre was van te zynen voordeele te pleiten. Ik wenschte derhalve, dat het my gelukken mogt, my op eenige betamelyke wyze van hem te ontslaan, en hebbende hooren zeggen, dat hy wel op het schip den *Grumpus* zou willen overgaan, gaf ik den luitenant *Gansevoort* in last, hem mede te deelen, dat zoo hy zyne overplaatsing van den Commodore *Perry* wilde verzoeken, ik dit zyn verzoek zou ondersteunen. Het verzoek werd gedaan, maar ongelukkig, in weerwil van alle aandringen, door den Commodore *Perry* afgewezen.

"Het ontging myne aandacht niet, dat *Spencer* weinig omgang met de officieren had, maar denzelven te meer met de matrozen zocht, en dat hy zich met deze zeer gemeenzaam maakte, en niet zelden meende ik iets zonderling vlammends in zyne oogen te bespeuren. My van het bestaan der zaak ten laatste zoo goed als overtuigd houdende, gaf ik tegen den avond bevel aan mynen schryver, den Heer *Perry*, dat hy al de officieren op het dek zou doen byeenkomen, en alstoen sprak ik *Spencer* aldus aan:

""Zoo ik verneem mynheer, staat gy naar het kommando op de *Somers*." "Het is er ver van af," gaf hy op eene eerbiedige wyze ten antwoord. "Hebt gy dan niet aan den Heer *Wales* gezegd, dat gy het plan tot een komplot had ontworpen, dat hetzelve medebragt het vermoorden van den kapitein en van de officieren van de *Somers*, benevens van die matrozen, die gy niet tot uw plan zoudt kunnen overhalen, en dat gy ter zeeschuimery wildet gaan varen?"—"Ik mag van zoo iets gesproken hebben, maar het was slechts in scherts."—"Gy erkent alzoo van zulk een plan gesproken te hebben."—"O ja."— "Welnu mynheer, gy hebt u een' zoo ernstige scherts veroorloofd, dat dezelve u wel het leven zou kunnen kosten. Wees zoo goed uwen das af te doen."—Hy deed zulks, ik ontwond denzelven, maar vond er niets in.—"Waar hebt gy het papier, hetwelk gy er in had, gelaten?"—Dat papier was eene nota, van wat ik heden te doen had; ik heb hetzelve verscheurd."—"Gy had eene zonderlinge bergplaats voor zulk eene nota gekozen."—Hy erkende dit met het uiterlyke der grootste eenvoudigheid en onschuld; maar ik ging voort.—"Het was uw plan om u zelven tot kapitein over dit schip op te werpen, maar gy moet begrepen hebben, dat u dit niet dan op myn lyk en de lyken van al de officieren gelukken kon; gy had u zelven met het volvoeren van veel, zeer veel belast. Het is myn pligt u in hechtenis te nemen. Luitenant *Gansevoort* neem den Heer *Spencer* in arrest en sla hem in dubbele boeijen." Dit een en ander gebeurde. Ik gaf last hem onverwyld te dooden, zoo men bespeuren mogt, dat hy eenige verstandhouding met zyne eedgenooten zocht, en liet hem van het geven van dien last verwittigen. By onderzoek vond men in zyne kist een met Grieksche letters beschreven papier, hetwelk bleek het plan van het komplot te bevatten; ook was daarby eene naamlyst van de gansche ekwipaadje, naast de namen stonden verschillende aanteekeningen, sommige personen moesten gespaard, and een volstrekt vermoord worden; aan sommigen werd het noodwerk opgedragen, aan anderen het openbreken van de kist met wapenen, voor ieder der eedgenooten werd zyn bepaald werk opgegeven.

"Den volgenden dag was het Zondag, ik besloot ook *Cromwell* gevangen te doen nemen. Ik ondervroeg hem omtrent de gesprekken, die hy met *Spencer* had gehad. Hy ontkende, dat hy de persoon was geweest, maar noemde *Small*; ook dezen liet ik alzoo insgelyks gevangen nemen. Den volgenden morgen, den 28sten November, deed ik eene aanspraak aan het volk; de uitwerking daarvan was zeer verschillend; op het gelaat van sommigen las men de vreugde van aan zoo dreigend een gevaar te zyn ontkomen; op dat van anderen den schrik van het geloopen te hebben, en eindelyk nogmaals op dat van anderen den doodsangst voor de te verwachten welverdiende straf. Den volgenden dag was al de moed aan *Spencer* ontzonken; uren lang zat hy met het hoofd in zynen mantel gedoken, en ligtte hy het al eens even op, zoo zag men hem de tranen langs de wangen rollen. Hy betoonde zich gevoelig voor de menschlievende wyze, op welke de luitenant *Gansevoort* hem behandelde, maar verklaarde thans niet in staat te zyn behoorlyk te spreken, doch den volgenden dag op iedere vraag te zullen antwoorden.

"Dingsdag had ik reden beducht te zyn, dat men 's nachts eene poging tot zyn ontzet zou beproeven; ik overwoog in bedaardheid, aan welk gevaar de officieren en trouw gebleven matrozen zich blootgesteld zouden zien, zoo de zamenzweering mogt zegevieren; ik ging na hoe menig weerloos koopvaardyschip onverhoeds op zee de prooi der nieuwe roovers zou worden; ik beraadde my met mynen eersten luitenant en verdere officieren en verzocht derzelver advys.

"Den 1sten December stelde de eerste luitenant my eenen brief ter hand, geteekend door de gezamenlyke officieren en luidende:

""Wy houden ons overtuigd, dat het eene onmogelykheid zoude wezen, in de gegeven omstandigheden, de gevangenen tot aan de Vereenigde Staten over te voeren; wy zyn mitsdien van oordeel, dat eigen veiligheid en de eer der aan onze zorgen toebetrouwde vlag, het ter dood brengen der gevangenen vorderen, als zynde zulks de maatregel, van welken men het meest eene heilzame uitwerking op het verdere volk verwachten kan."

"De noodzakelykheid was myne wet; ik ging na, wie degenen waren, op welke ik zou kunnen betrouwen, en ik besloot deze te wapenen. Ik gaf last de noodige toebereidselen tot de strafvoltrekking aan de drie gevangenen te maken, en dat de geheele ekwipaadje zulks zoude moeten bywonen. De touwen werden gereed gemaakt, de officieren namen post op het dek en de onderofficieren ontvingen bevel om den matroos, die zich het touw uit de hand zou laten glyden, of hetzelve niet op het eerste bevel zou hyschen, terstond ter neder te sabelen.— Ik kleedde my in volle monteering en begaf my naar het dek, om my van den harden, op my berustenden pligt te kwyten, en aan de gevangenen het lot, hetwelk hun te wachten stond, aan te zeggen.

"Ik naderde *Spencer* en sprak hem aldus aan:

""Zonder dat ik U in het minst had be-

leedigd, zonder de minste aanleiding van myne zyde, stond gy my naar het leven.—Het was uw voornemen my onverhoeds, des nachts, terwyl ik in den slaap gedompeld lag, te dooden, zonder my een enkel oogenblik te gunnen, om een woord van afscheid aan myne vrouw, een enkel gebed voor haar tot het Opperwezen te rigten.—Uw leven is thans verbeurd, en de drang der noodzakelykheid dwingt my het U te benemen. In de wyze van die opoffering van U op te vorderen, zal ik evenwel uw voorbeeld niet volgen. Mag er in uwe borst een enkele vonk van regtschapenheid aanwezig zyn, zoo zult gy U dankbaar gevoelen over het tydig ontdekt zyn van uw gruwelyk ontwerp. Ja, gy moogt dankbaar zyn, van U in het volvoeren van uw verschrikkelyk gruwelstuk te hebben zien verhinderen. Hebt gy eenig woord tot uwen vader te rigten, hebt gy hem eenig dankgevoel te betuigen, dat gy er voor bewaard zyt gebleven een zeeschuimer te worden, zoo als uw ontwerp medebragt, zoo worden U, tot het schryven van uwen brief, tien minuten gegund."

"*Spencer* scheen geheel van ontroering overmand; hy berstte uit in eenen vloed van tranen, zonk op zyne knieën en zeide, niet voorbereid te wezen om de eeuwigheid in te gaan. Ik trachtte hem door het toespreken van troostwoorden moed te doen vatten.

"*Cromwell* viel insgelyk op zyne knieën, ontkende zyne schuld en smeekte om zyner vrouws wille om genade. *Spencer* betuigde, dat *Cromwell* onschuldig was en bad dat deze gespaard mogt worden. Dit, ik beken het, ontzette my, maar de schuld was te klaar bewezen. Ik deelde *Spencer* mede, wat *Cromwell*, van zichzelven en van een ander sprekende, gezegd had; te weten: "Dat er aan den eenen kant een gek, en aan den anderen een schurk was, en dat hy, (*Cromwell*,) *Spencer* slechts zoo lang zou laten leven, als hy hem van nut konde zyn."—Van dat oogenblik sprak *Spencer* geen woord meer ter verdediging van *Cromwell*, maar nu wilde hy my betoogen, dat de naam van *Small* op de lyst niet anders werd gevonden, dan als een bynaam voor een geheel ander persoon, maar ook hiervan bleek het valsche maar al te zeer.—*Small* was de eenige, die zyn vonnis met bedaardheid ontving. "Ik heb niemand, zeide hy, die om my geeft, dan myne oude moeder, en myn eenige wensch is, dat zy nimmer vernemen mag, hoe het met my afgeloopen is."

"*Spencer* vroeg eindelyk om eenen bybel en een gebedenboek, en gebeden hebbende, verzocht hy, dat ik hem zyn vergryp mogt vergeven; ik verklaarde zulks van harte te doen; nu smeekte hy ook *Wales*, dat deze hem vergeven mogt, hem in het verderf te hebben gesleept, en *Wales* scheen hem die vergiffenis mede uit grond van zyn hart te verleenen; maar toen hy, *Spencer*, ook ditzelfde van *Small* verlangde, verklaarde deze, dat zulks hem onmogelyk was; maar *Spencer* hield zoo lang by hem aan, roepende dat het hem onmogelyk was, zonder dat den dood in te gaan, en ook ik drong *Small* zoo zeer hiertoe, dat deze hem eindelyk de hand reikte, zeggende: "Ik vergeef het U, moge God het U insgelyks vergeven;" zich voorts tot de ekwipaadje wendende ging *Small* aldus voort." Makkers, neemt een voorbeeld aan my. Nimmer heb ik iemand gedood, ik heb slechts gezegd willens te zyn het te doen, en daarvoor moet ik het leven laten." Zich voort weder tot *Spencer* wendende, zeide hy, ik ben gereed te sterven, zyt gy het ook?"

"Nu plaatste ik my," dus vervolgt Kapitein *Mac Kenzie*, "zoodanig, dat ik het geheele dek kon overzien. Aan *Spencer* was vergund geworden het commando te geven tot het kanonschot, hetwelk het sein tot het ophysschen moest wezen, maar hy gaf hetzelve niet; hy verklaarde eindelyk zulks niet te kunnen doen, het werd alzoo voor hem gegeven en de straf werd ten uitvoer gelegd.

"Nadat voorts de brik *Somers* voor Nieuw-York was aangekomen, is er aan boord van het aldaar in de haven liggend schip *de North Carolina* een maritime krygsraad byeengeroepen geworden om te onderzoeken, in hoe verre Kapitein *Mac Kenzie* zich van zynen pligt gekweten, of wel zyne magt te buiten gegaan mag hebben."

Uit de *Lloyds Weekly London Newspaper* van den 12 Maart jl.

Berigt en gevoelens van the Court of Inquiry *in de zaak van de amerikaansche oorlogs brik* SOMERS.

Op den 20 January jl. heeft *the Court of Inquiry*, aan boord van het oorlogschip der Vereenigde Staten de *North Carolina*, in de haven van Nieuw York, de volgende uitspraak gedaan in de zaak van de Brik SOMERS:—

"Berigt over de daadzaken:

"Dat op den 27 November 1842, op Noorderbreedte 13, 24, 16, en lengte 41, 24, 45, Kommandant Mac Kenzie ontdekt had, dat er eene zamenzwering bestond aan boord van de brik SOMERS.

"Het Hof bevindt, dat de zamenzwering heeft bestaan, dat de Adelborst Philip Spencer, bootsmanmaat Cromwell en matroos Elisha Small aanvoerders in dezelve waren, en dat anderen van het scheepsvolk kennis van derzelver bestaan hadden en medepligtigen waren.

"Dat op den 27 Nov. de Adelborst Spencer gearresteerd en in boeijens geklonken werd; dat op den volgenden dag de bootsmanmaat Cromwell en de matroos Small ook in boeijens opgesloten werden; dat terwyl zy aldus opgesloten waren, het voornemen van den kommandant Mac Kenzie was om hen in de Vereenigde Staten optebrengen, ten einde teregt gesteld te worden door de wetten van hun land; en dat om dit te bewerkstelligen, kommandant Mac Kenzie alle maatregels genomen had, welke een dapper, voorzigtig en ervaren officier nemen kon; dat gedurende de opsluiting van de gevangenen er weerspannigheid, onverschilligheid, achteloosheid op pligt, ongehoorzaamheid aan orders, welke dikwyls, gelyk bekend is by zeelieden en bewezen worden door zeeregisters, voorloopers te zyn van openbare daden van geweld en bloedstorting, zich geopenbaard hadden onder het volk en regtmatig het geloof by den kommandant en de officieren deden ontstaan, dat er een aanslag zou gedaan worden om de gevangenen te ontslaan en de brik te nemen van de genen, wien dezelve door het gouvernement is toevertrouwd geworden.

"Verders bevindt het Hof, dat er geene plaats aan boord van de brik was, waar de gevangenen beter verzekerd konden gehouden worden, ten einde niet ontzet te worden, dan het halfdek, waar zy opgesloten waren.

"Dat kommandant Mac Kenzie in den verantwoordelyken toestand, waarin hy geplaatst was, getracht heeft, gelyk het zyn pligt was te doen, raad by zyne officieren te zoeken, en dat de eenstemmige raad en gevoelens van die officieren waren, na onderzoek van eenigen van het volk en na rype beraadslaging, dat de veiligheid van de brik SOMERS afhing van de onverwylde executie van den Adelborst Spencer, bootsmanmaat Cromwell en matroos Small.

"Dat kommandant Mac Kenzie, ingevolge den raad zyner officieren en volgens het voorschrift van zyn eigen oordeel, den adelborst Spencer, den bootsmanmaat Cromwell en den matroos Small door ophangen ter dood heeft doen brengen.

"Dat deze executie plaats had op den 1 Dec. 1842, ter noorder breedte van 17 gr. 34 min. 28 sec. en lengte 41 gr. 24 min. 45 sec.; en dat de brik volgens de log 525½ mylen was van St. Thomas, waar zy op den 5 December 1842 aankwam.

"Het Hof bevindt verder, dat het gedrag van kommandant Mac Kenzie, Luitenant Gansevoort en de officieren van de brik, gedurende het gebeurde, waarop zy op de proef gesteld werden, was verstandig bedaard en dapper, en regtvaardigt het in hen door hun land gesteld vertrouwen.

"Het Hof is daarom van gevoelen:

"Dat er eene zamenzwering bestaan had aan boord van de brik SOMERS om de Officieren te vermoorden en bezit van de brik te nemen.

"Dat de adelborst Philip Spencer, de bootsmans maat Samuel Cromwell en de matroos Elisha Small aandadig er in waren en schuldig aan muitery.

"Dat, had de executie geen plaats gehad, er een aanslag zou zyn gedaan geworden om de gevangenen te ontslaan, de officieren te vermoorden en bezit van de brik te nemen.

"Dat, wanneer zoodanige aanslag in den nacht of in eene schielyke windbui was gedaan geworden, dezelve, naar het oordeel van het Hof, wegens het getal en karakter van het scheepsvolk, de kleinte van het schip, de dagelyksche afneming der phisieke krachten van de officieren, ten gevolge van onverpoosd wachthouden en gestoorde nachtrust, geslaagd zou zyn.

"Dat kommandant Mc Kenzie, onder deze omstandigheden, niet gehouden was de veiligheid van het schip te wagen en het leven van de jonge officieren en de getrouw geblevene manschappen in de waagschaal te stellen om de schuldigen de vormen van eene teregtstelling te verzekeren, en dat de onmiddelyke executie van de gevangenen gevorderd werd door pligt en geregtvaardigd wordt door noodzakelykheid.

"De krygsraad is verder van gevoelen: dat in al deze moeijelyke voorvallen, zoo wel berekend om het oordeel te storen en de geestkracht van den dappersten en ervarendsten officier op de proef te stellen, het gedrag van den Kommandant McKenzie en van zyne officieren wys, bedaard en standvastig was, en dat hy en zyne officieren eervol hunnen pligt aan de diensten van het land volbragt hebben."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 Mei 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 27 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Inschryving voor Zout.

HET Bestuur dezer kolonie goedgevonden hebbende tot den verkoop overtegaan van het Zout, hetwelk in dit jaar te Bonaire geoogst zal worden, zoo worden op autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim de daarin gading hebbenden verwittigd, dat de voorgenomene verkoop by publieke inschryving geschieden zal, indien het aanbod voor het Gouvernement aannemelyk bevonden wordt.

De inschryvingsbiljetten kunnen ter Administratie van Financien worden ingezonden op Maandag, den 29 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 19 Mei 1843.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde meer of min *Duizend Schepels Mais*, (gaaf en droog), leverbaar aan 's Lands Magazyn alhier of te Bonaire, zoo kunnen de genen, die daartoe gading hebben, zich by beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien op Woensdag, den 24 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 19 Mei 1843.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

TER verzending naar het Moederland per de nederlandsche Brik MARIA & JACOBA, Kapitein D. J. BART, wordt ter Post-directie alhier eenen Brieven-zak opgemaakt, die gesloten zal worden op aanstaanden Woensdag, zynde den 24 dezer, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 19 Mei 1843.
De Commis, belast met de Post-directie,
C. GORSIRA.

TE KOOP

TER

STADS-APOTHEEK.

Opregte Macassar Olie, Eau de Cologne en andere parfumerien.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

M. D. Coen Henriquez.	Francisco Carmona.
Jb. de My. Als. Correa.	Edward Lefevre.
A. de Meza Maijerston.	A. R. Mendez.
Maria Deonisia Brigée.	Jb. Pinedo.
Mord. A. Correa.	Pre. Samie.
Jb. Hm. Pereira.	Sarah Lobo.
Hernandez Chabes.	George Leon.
E. Stengarde.	Jos. Abisdid.

Curaçao den 19 Mei 1843.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

OVERLEDEN verleden Zaturdag, den 13 dezer, Mevrouw ANNA CATHARINA BERCH Weduwe van den WelEd. Gestr. Heer JOHAN HENDRIK GRAVENHORST, in den ouderdom van 66 jaren.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MEI 1843.

E. K. Zondag den 7 te 3 u. 52 m. 's morgens.
V. M. Zaturdag den 13 te 6 u. 2 m. 's morgens.
L. K. Zaturdag den 20 te 11 u. 22 m. 's avonds.
N. M. Maandag den 29 te 2 u. 22 m. 's nachts.

Verleden Woensdag, den 17 dezer, is van deze haven naar Suriname vertrokken, Z. M. Brik de BRAK, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1 klasse G. VAN NUYS.

Uit brieven van Amsterdam van den 11 April vernemen wy, dat het nederlandsch schip ELISABETH MARIA, Kapitein J. GRIM, op den 7 dier maand te Amsterdam is aangekomen; dat het kofschip MARIA, Kapitein ROTGANS, op den 9 derzelfde maand van Amsterdam, met bestemming naar deze haven, is vertrokken; en dat de ELISABETH MARIA in het begin dezer maand naar deze haven zou vertrekken.

Naar luid van berigten uit St. Thomas vernemen wy, dat de engelsche Stoompakket de SOLWAY, in het begin der maand April jl., varende uit de haven van Corunna, op eene rots gestoten had en vergaan was, en dat daarby 44 menschen het leven verloren hadden, waaronder 17 passagiers.

In de *Liberal* van den 9 dezer zien wy, dat de landbouwers van Venezuela zich tot het Congres gewend hadden om in hunnen geldelyken toestand te voorzien, daar zy ten gevolge der lage pryzen van de producten in de laatste twee jaren zoodanig verachterd zyn, dat zy niet meer aan de verbindtenissen jegens hunne schuldeischers kunnen voldoen; dien tengevolge is er een voorstel in de kamer der vertegenwoordigers gedaan om eene leening te doen, ten einde de landbouwers te gemoet te komen. Men heeft voorgesteld om eene geldleening van 2,000,000 pesos te doen, en dat geld aan de landbouwers op rente te geven.— Dit voorstel heeft onderscheidene wyzigingen ondergaan en was nog niet doorgegaan. Een dezer wyziging was om eene geldleening van 13,000,000 te doen en aan elk departement één millioen ter leen te geven.

Het Congres heeft een pensioen van 1200 pezos 's jaars verleend aan den divisie generaal J. D'Evereux, wegens de groote diensten, welke hy aan de zaak der onafhankelykheid van Venezuela bewezen had, door in Ierland een legioen te vormen, hetzelve in Venezuela overtebrengen en aan het hoofd van hetzelve voor de zaak der vryheid te stryden.

De Duana van Maturin is voor een onbepaalden tyd opengesteld voor den invoer, zonder geregtigheid, van kalk, singels, spykers, timmermans en metselaars gereedschappen, deur en vensters sloten, hengsels, verfwaren en verfolie en zink.— Dit is geschied ten gevolge van eenen brand, welke in het begin der maand April een groot gedeelte der stad Maturin in assche gelegd heeft.

Uit Madrid wordt onder dagteekening van den 2 Maart geschreven, dat het gouvernement van Spanje de lading van de venezolaansche schoener La Guayra toegelaten heeft in de haven van San Sebastiaan even als het ingevoerd ware onder nationale vlag. Dus zyn de vaartuigen van Venezuela gelyk gesteld met de spaansche vaartuigen.

INGEZONDEN.

Zoowel uit schriftelyke berigten als uit overleveringen blykt het, dat er, sedert den aanvang der 18de eeuw, en welligt sedert het tydstip van de bezitneming van Curaçao door de Hollanders, van tyd tot tyd epidemische ziekten onder de europesche matrozen en soldaten hebben geheerscht; doch, zoo verre het den schryver van dit stuk bekend is, was er tot heden toe nooit een verslag van deze ziekten in eenig geneeskundig tydschrift of ander werk bekend gemaakt. Zulks is in vele opzigten te bejammeren geweest; want het is door dit niet openbaar maken, dat by het wederverschynen zulker ziekten de kennis en inzigten, die by eene vorige verschyning verkregen zyn, weder verloren raken. De Heer S. J. DE JONGH is de eerste geweest, die zulks heeft gedaan, door het plaatsen in dit weekblad van zyn verslag der Epidemie, welke in den aanvang van dit jaar geheerscht heeft onder de Equipagie van Z. M. Brik MERKUUR.

Zoo verre de schryver dezes beoordeelen kan, ligt er in gemeld verslag grondige kennis aangaande den aard en de geneeswyze dezer ziekte, benevens de waarschynlyke oorzaken derzelver; doch er komen een paar natuurkundige stellingen voor, die niet met zyn gevoelen overeenstemmen, en die hy de vryheid neemt te wederleggen. Ook duidt ZEd. uitdrukking "onder verbetering" aan, dat ZEd. eene wederlegging niet ten kwade zou duiden.

Het eerste is de veronderstelling der aanwezigheid van diertjes in den dampkring, die door de ademhaling in de bloedmassa kunnen komen. Deze insekten zouden zich volgens gemeld verslag in den romp van het vaartuig ontwikkeld en opgehouden hebben, en na het wegnemen der waterkisten, enz. zich door het geheele vaartuig verspreid hebben, en, met zekere gassoorten door het volk ingeademd zynde, de dadelyk werkende oorzaken der ziekte geworden zyn; de ingeademde gas en andere deelen (insekten) zouden in dit, zoo als in de meeste gevallen, deze ziekte voortgebragt hebben. Door de bepaling van insekten, die in de bloedmassa kunnen komen, kan men niet verstaan de met vleugels voorziene insekten, welke op de aarde te huis behooren, aldaar voortteelen en hun voedsel vinden, en waarvan de kleinste de ephemeren of dagvliegjes zouden zyn; want deze nog altyd groote insekten zouden niet door de allerfynste uitmondingen der longtakjes in de bloedmassa kunnen komen; men moet derhalve onder die bepaling verstaan: insekten van den aard of de natuur der infusoria; doch zullen er zulken in den dampkring kunnen bestaan, dan moet er ook voedsel voor hen aanwezig zyn.'

Men heeft onlangs in Frankryk door eene verbeterde wyze de dampkringslucht onderzocht en hierdoor eene naauwkeurige kennis verkregen van de bestanddeelen van dezelve. De ammoniak en ander gassoorten, die uit ontbondene ligchamen opryzen en tot voeding voor dierlyke wezens zouden kunnen dienen, hebben, wegens derzelver groote oplosbaarheid in water, niet dan een oogenblikkelyk aanwezen. De zuurstof, stikstof, koolstofzuur, de gekoolde waterstof, enz. kunnen niet tot dierlyk voedsel dienen, ten zy zy eerst door de planten bewerkt zyn geworden. Dus a priori kan men besluiten uit de niet aanwezigheid van voedingstoffe de ontstentenis van infusoria in den dampkring; zelfs de infusie diertjes kunnen niet in eenig vocht leven, waarin geene bewerktuigde voortbrengselen in ontbinding worden gevonden. In zuiver water vindt men dezelve niet. Dat zy werkelyk op vegetalische stoffen azen, blykt hieruit, dat als men eene stof van eene roode kleur in hun vocht giet, spoedig de voedingbuis zigtbaar wordt als eene roode streep onder het mikroskoop.

Het niet aanwezig zyn van zulke insekten in den dampkring, blykt ook uit de waarnemingen met sterk vergrootende werktuigen. Met geen optisch instrument, hoe sterk vergrootend ook, bvb. het kalk lichtmikroskoop, zyn zulke infusorias in de lucht waargenomen.

Elke natuurlyke historie, zie bvb. het zesde deel van Sommer tafereel van het heelal, begint met de infusie of afgietsel diertjes, als de laagste schakel der dierenketen.— Alleen dichters, wanneer zy de gansche natuur bezielen, maken gewag van infusoria in de lucht: "Elke zandkorrel is eene wereld, bewoond door tallooze schepselen; de lucht, die wy inademen, is met zulke schepselen vervuld, enz."

De bewering, dat de deleterische gassoorten zich meestal het laagst in de atmospheer bepaald houden en concentreren is ook niet overeenkomstig de waarnemingen, aangaande de specifieke zwaarte der gassoorten. Volgens de zeer naauwkeurige waarnemingen der fransche scheikundigen is de specifieke zwaarte der vier elementen als volgt:

Als een stofdeeltje waterstof 1 weegt, dan weegt zulk een deeltje koolstof 6, zuurstof 8 en stikstof 14. Men ziet hieruit, dat die grondstoffen, welke geschikt zyn ter inademing, juist de zwaarste zyn, en die welke deleterisch zyn, ook de ligste zyn.— Als er nu in het putwater aan boord bewerktuigde producten in oplossing zyn geweest, dan heeft hetzelve volgens gemelde scheikundigen de moerasgas of de gekoolde waterstof uitgewasemd, die ligter dan de dampkringslucht is; en als er nu vleesch in de vaten in bederf is geweest, dan heeft hetzelve de ammoniak uitgewasemd, dat eene combinatie is van drie deelen waterstof en een deel stikstof, en dus weer ligter dan de dampkringslucht is. De natuurkundigen hebben het ook altyd als eene wyze inrigting beschouwd, dat de schadelyke gassoorten spoedig opryzen.

Overigens vermengen zich ongelooflyk snel de door planten en dieren voortgebragte gassoorten met de luchtmassa. Als men eene stulp met koolstofzuur vult en er eene plant onder zet, dan heeft deze plant spoedig het koolstofzuur opgeslurpt en de zuurstof weer uitgewasemd, zoo dat de lucht onder deze stulp met zuurstof vervuld is. Men zou daaruit moeten besluiten, dat de dampkring naby groote bosschen, of op grasvelden, rykelyk van zuurstof moet voorzien en dat de koolstofzuur moet verdwenen zyn; en toch leeren de waarnemingen, dat zulks niet het geval is. De zuurstof is aldaar maar in kleine breuken, als honderste deelen, toegenomen, en het koolstofzuur niet verdwenen. De uitgewasemde zuurstof wordt door de beweegbaarheid der lucht spoedig in de onmeetbare luchtmassa vermengd, en het verbruikte koolstofzuur wordt ook spoedig weer door ander vervangen. Hieruit zou men moeten besluiten, dat wanneer een ledig gemaakt vaartuig een toevoer van buitenlucht heeft, de daarin zich ontwikkeld hebbende gassoorten, spoedig moeten verdwynen. Daar men echter door proefondervinding meer te weten krygt, dan door redeneren, zoo is de stelling van den Heer DE JONGH, wegens het verblyf van schadelyke gassoorten in een schoon gemaakt schip, altyd waardig om in aanmerking genomen te worden, te meer daar ZEd. opgemerkt heeft, dat de ziekte zich steeds onder die omstandigheden heeft vertoond en zich niet medegedeeld aan eenig ander vaartuig, dat niet schoon gemaakt is geworden. Het zou belangryk wezen, dat men de lucht aldaar onderzocht. Zoodanig onderzoek verdiende door een geleerd genootschap voorgesteld te worden.

In het afgeloopen jaar heeft de Hollandsche Maatschappy der wetenschappen te Haarlem, onder andere vragen te beantwoorden vóór 1 January 1844, ook deze voorgesteld: om in Nederland, in de nabyheid van het zeestrand, de dampkringslucht te onderzoeken op de verbeterde fransche wyze, om ook aldaar de evenredigheid der verschillende gassoorten, die de dampkringslucht vormen, te bepalen.

Aan de Staten-Generaal zyn medegedeeld de begrootingen der Kolonien. Ziehier daarvan een Overzigt:

KOLONIALE GELDMIDDELEN.

Uit een staat van Ontvangsten over geheel Nederl. Indie in 1842 blykt, dat dezelve eerst geraamd zyn op *f* 78,035,517; (in 1834 beliepen dezelve *f* 48,099,034; in 1841 volgens eene verbeterde raming *f* 93,160,148) doch na verschillende rectificatien komen dezelve thans op *f* 89,767,941.

Onder die ontvangsten vindt men 1. verpachtingen *f* 13,600,652; 2. landelyke inkomsten en andere grondlasten *f* 10,183,922; 3. belastingen en inkomsten van onderscheiden aard *f* 9,944,930; 4. koophandel en kultures *f* 40,268,883, waaronder begrepen die, ter verkoop naar Nederland te consigneren ad *f* 30,796,281; (in 1834 beliep het totaal dezer post *f* 25,311,151, in 1841 *f* 54,855,949); 5. diverse buitengewone inkomsten *f* 1,304,883; 6. inkomsten van Sumatra *f* 2,729,032.

Werkelyk wordt in Indie ontvangen . . . . . *f* 48,553,678

Het nadeelig verschil tusschen de geldelyke uitgaven en ontvangsten om te worden gedekt uit den verkoop der producten in Nederland bedraagt dus . . . . . „ 10,368,282

De ontvangsten in Nederland van de daarheen geconsigneerde producten zyn uitgetrokken op . . . . . „ 30,845,981

Totaal der Ontvangsten f 89,767,941

Wat de uitgaven betreft, na eenige rectificatien zyn die in Indie opgegeven te bedragen *f* 58,921,960.

als: Totaal der uitgaven voor de Koloniale admininistratie . . . . . *f* 58,315,973

Betalingen voor rekening van anderen . . . . „ 605,987

Totaal „ 58,921,960

De uitgaven in Nederland zyn opgegeven te bedragen met inbegrip der betalingen voor rekening van anderen, *f* 30,845,981, als:

Totaal der uitgaven voor de koloniale administratie in Nederland . . *f* 17,462,829

Betalingen voor rekening van anderen . . . . „ 760,670

Hetgeen naar Indie moet terugvloeijen tot dekking van het nadeelig verschil tusschen de geldelyke ontvangsten en uitgaven aldaar . . . „ 8,640,235

Excedent . . „ 3,982,247

De uitgaven in Nederland worden dus . . . . . . „ 30,845,981

Totaal der Uitgaven f 89,767,941

Het totaal der uitgaven zoo in Indie als in Nederland is verdeeld als volgt: I. Hooge Regering *f* 396,200; II. Departement van Justitie *f* 499,532; III. Hooge en lage kollegien *f* 270,620; IV. Algemeen bestuur en politie *f* 3,425,626; V. Landbouw, eeredienst, kunsten en wetenschappen *f* 471,290, natuurkundige kommissie *f* 40,364; VI. Civiel bouwdepartement *f* 363,785; VII. Financien en cultures *f* 37,814,146; onder dit hoofdstuk komen nog de volgende uitgaven: *a.* onkosten op de afscheep der producten naar Nederland verzonden wordende *f* 688,908; *b.* provisie-penningen aan de factory der Handelm op dezelve *f* 176,808; *c.* vrystelling van landrenten voor de koffy-, suiker- en indigo-cultuur in de residentien Madion en Kedirie *f* 420,114; *d.* voor uitbreiding der cultures *f* 100,000; vervolgens komen op de begrooting van uitgaven nog voor: 1. Renten op de Indische leening van 1836, *f* 291,435; 2. Renten en aflossing van den Nederl. Ind. achterstand *f* 400,000; 3. Renten en aflossing der Solosche schuld *f* 85,594; 4. Renten der O. I. schuld volgens de wetten van 24 April 1836, 11 Maart 1837, 27 Maart 1838 en 22 Dec. 1838 *f* 9,800,000; Renten en aflossing der vordering van de Ned. Handelmaats. *f* 2,500,000; VIII. Departement van Oorlog *f* 8,742,770; IX. Departement van Marine *f* 2,393,286; X. Pensioenen en gestichten van weldadigheid *f* 881,104; XI. Uitgaven van onderscheiden aard *f* 2,127,068; waarby nog aan verlof tractementen in Nederland betaalbaar *f* 125,000, en diverse uitgaven door het ministerie van kolonien in Nederland te doen *f* 36,120; XII. Dagelyksche onvoorziene uitgaven *f* 500,000; XIII. Buitengewone uitgaven en onvoorziene tegenspoeden *f* 500,000; XIV. Uitgaven voor Sumatra *f* 2,729,032; beloopende alzoo het totaal der uitgaven voor de koloniale administratie zoo in Indie als in Nederland . *f* 75,778,802

Waarby nog komen aan betalingen voor rekening van anderen, in Indie *f* 605,987 en aan betalingen in Nederland, waaronder de post tot dekking van het nadeelig verschil tusschen de ontvangsten en uitgaven aldaar in zilver ad *f* 8,640,235, benevens het excedent ad *f* 3,982,247 . . . . . „ 13,989,139

Totaal der Uitgaven f 89,767,941

De recapitulatie van het geheel der Oost-Indische geldmiddelen is:

Totaal der Ontvangsten . *f* 89,767,941
Totaal der Uitgaven . . „ 85,785,694

Excedent . . . . . . *f* 3,982,247

Totaal der Uitgaven in Indie . . . . *f* 58,921,960
Idem der Ontvangsten . „ 48,553,678

Beloopende alzoo het geldelyk te kort der Indische administratie over 1842, waarin door uitzending van specie of door stortingen van de factory der Nederl. Handelm. moet worden voorzien . . *f* 10,368,282

Totaal der Ontvangsten in Nederland geraamd op . . *f* 30,845,981
Uitgaven in Nederland . „ 18,223,499

Derhalve is het overschot *f* 12,622,482
Waarvan afgetrokken het gemelde te kort der Indische administratie ad *f* 10,368,282 koper of in zilver . . . . „ 8,640,235

Zoodat het vermoedelyk excedent van het dienstjaar 1842 zal zyn . . . . *f* 3,982,247

Wat de andere overzeesche bezittingen van den staat betreft, zie hier eene opgave van de voor 1842 en 1843 geraamde

	Inkomsten en	*Uitgaven:*
Suriname . .	*f* 1,006,000.	*f* 1,004,308.00
Curaçao en onderh.	„ 205,649.	„ 447,723.28½
St. Eustatius .	„ 11,683.	„ 24,715.00
St. Martin . .	„ 14,696.	„ 22,849.59
Kust van Guinea	„ 700.	„ 61,789.00.

Wat Suriname aangaat, loopen deze opgaven over 1842, wat de andere dezer bezittingen aanbelangt, over 1843.

De ontvangsten en uitgaven der kolonie Suriname, wegen dus nagenoeg tegen elkander op.

Voor Curaçao en onderhoorigh. ontwaart men een te kort van *f* 242,074 28½; voor St. Eustatius zullen de uitgaven de ontvangsten te boven gaan met *f* 12,715.00; terwyl de begrooting van St. Martin een te kort aanwyst van *f* 8,153.59.

In navolging van hetgeen in vorige jaren heeft plaats gehad, is door den Koning aan Curaçao en onderh. toegestaan een subsidie van *f* 170,000.00, mitsgaders voor St. Eustatius *f* 10,000 en voor St. Martin *f* 7000, te zamen *f* 187,000 voor het dienstjaar 1842, onder bepaling, dat deze subsidien zullen worden betaald uit de Oost-Indische geldmiddelen.—*Alg. Handelsblad.*

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 Mei 1843.

ALZOO de persoon van *CLARIS CLEOFAS*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf CADET, (bekend onder den naam van CADET KREEFT) oud 27 jaren, zoon van SANTJE, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 11 Mei 1843.

DE Fungerende Weesmeester roept by deze op al de genen, die eenige vorderingen hebben ten laste des boedels van den alhier op den 26 Maart ll. ab intestato overleden Heer *JOHANNES KRETZER*, om hunne rekeningen vóór of uiterlyk op den 31 July aanstaande, ter Wees Onbeheerde en desolate Boedelkamer dezes Eilands inteleveren, terwyl die, welke aan gemelden boedel mogten verschuldigd zyn, worden verzocht om daarvan betaling te doen.

De fungerende Weesmeester voormeld,
H. KIKKERT.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.